

**पॉप्युलर
प्रकाशन**

प्रिय सप्तिक

आपल्यासाठी आणि मित्रांसाठी

३०१, महालक्ष्मी चेंबर्स, २२, भुलाभाई देसाई रोड, मुंबई ४०० ०२६, दूरध्वनी : ०२२ - २३५३०३०३

Email: info@popularprakashan.com / Website: www.popularprakashan.com

f/popularprakashan @popularprakashan @PopularPrakashan

अंकविशेष

ज्येष्ठ लेखिका उर्मिला पवार
'Women Auther'
या पुरस्काराने सन्मानित...

अमर गोरे यांच्या 'पारक' या कादंबरीला
लोकमत साहित्य पुरस्कार २०२५

वाडीवासल
कालातीत चित्रमय कादंबरी
सी. एस. चेल्लप्पा
अनुवाद : सविता दामले

गोष्ट एका
रोप ची
पेरुमल मुरुगन
अनुवाद श्वेता प्रधान

दास्तान-ए-तुर्की
अहमेत उमित
इस्तंबूलची स्मृतिचिन्हे
अनुवाद
सविता दामले

गौरवान्वित

टाइम्स ऑफ इंडिया आणि जे.के. पेपर यांच्या संयुक्त विद्यमाने
'Women AutHer' या पुरस्काराच्या यंदाच्या सातव्या
पर्वातील विजेत्यांची घोषणा २२ मार्च, २०२६ रोजी नवी
दिल्ली येथे करण्यात आली. हे पुरस्कार ललित, ललितेतर,
बालसाहित्य, प्रथम प्रकाशन आणि अगदी सुरुवातीच्या

टप्प्यावरील मॅन्युस्क्रिप्ट्स या विविध
वाङ्मय प्रकारातील-श्रेणीतील
स्त्रियांच्या उल्लेखनीय
साहित्यिक योगदानाचा गौरव

करतात. या पुरस्कार
सोहळ्यात यंदाचे
वर्षी मराठीतील ज्येष्ठ
लेखिका उर्मिला पवार
यांना जीवनगौरव
पुरस्काराने सन्मानित
करण्यात आले आहे.

पॉप्युलर प्रकाशनाकडून
त्यांचे मनःपूर्वक
अभिनंदन!!!

एकांकिका, समीक्षा असे लेखनप्रकार हाताळणाऱ्या मराठी साहित्यातील ज्येष्ठ लेखिका उर्मिला पवार यांचा जन्म ७ मे १९४५ रोजी महाराष्ट्रातील कोकण प्रांतात एका दलित कुटुंबात झाला. त्यांच्या समाजातील लोक परंपरेने बांबूच्या कामट्यांची सुपे, रोवळ्या, टोपल्या विणण्याचे काम (आयदानाचे काम) करीत. लहानपणीपासून चरितार्थाकरिता आपल्या आईला आयदानाचे काम करताना पाहत उर्मिला यांची जडणघडण होत होती. आपले एम.ए.चे शिक्षण पूर्ण केल्यावर उर्मिला पवार यांनी आपली लेखन-कारकीर्द सुरू केली. 'सहावं बोट' हा त्यांचा पहिला कथासंग्रह १९८८मध्ये प्रकाशित झाला. 'आयदान' या त्यांच्या आत्मकथनाने मराठी साहित्यातील आत्मकथेला ऐतिहासिक वळण मिळाले. उर्मिला पवार यांच्या कथा, आत्मकथनाची इंग्रजी, स्वीडिश या भाषांमध्येही भाषांतरे झाली आहेत.

कोकणातील दलितांचे रीतिरिवाज आणि लोकगीते
हा उर्मिला पवार यांचा संशोधनपर लेखसंग्रह २०१९
साली पॉप्युलर प्रकाशनातर्फे प्रकाशित झाला
आहे. उर्मिला पवार यांनी आपल्या या लेखनाच्या
विषयनिवडीमागील भूमिका सुरुवातीच्या मनोगतात
सविस्तर मांडलेली आहे. तिचा सारांश खास 'प्रिय
रसिक'च्या वाचकांकरिता...

लोकगीतांमधून मानवाच्या भौतिक स्थितीचे चित्रण
तसेच त्याच्या भूत, वर्तमान आणि भविष्याबाबतच्या
जाणिवा, आशा, आकांक्षा, विश्वास, भ्रम, समजुती,
श्रद्धा, भक्ती आणि एकूणच त्याच्या समूहाच्या
जगण्याचे प्रतिबिंब प्रकट होत असते. त्यामुळेच आता
लोकगीतांना साहित्यिक दर्जा प्राप्त झालेला आहे.

आदिम काळापासून पिढ्यान् पिढ्या अव्याहतपणे
पुढे येत राहिलेल्या अशा साहित्याच्या पार्श्वभूमीवर
कोकणातील लोकसाहित्य पाहता या साहित्याचेही
निर्माते अनामिक आहेत, ते शिक्षित असण्याची शक्यता
नाही. शिवाय हे साहित्य प्रामुख्याने इथल्या स्त्रिया

आणि तळागाळातल्या लोकांनीच आपापल्या प्रतिभेने टिकवून ठेवलेले, पुढे नेलेले दिसते.

देश स्वतंत्र झाल्यानंतर घडत गेलेल्या आर्थिक शैक्षणिक बदलांतून शहरातील वस्ती हळूहळू वाढू लागली आणि खेडी ओस पडू लागली. त्यातून दलितांचे सांस्कृतिक जीवनही बदलू लागले. सण, उत्सव, रूढी, परंपरा नकळत आटोपशीर रूप घेऊ लागल्या. खेड्यात जाऊन पारंपरिक गोष्टी पाळणारा चाकरमानी त्या रूढी, परंपरा नोकरीच्या वस्तीच्या ठिकाणी पाळण्याच्या वृत्तीचा बनू लागला. सणवारांप्रमाणे गीतांवरही हळूहळू नवा पोषाख दिसू लागला. याच सुमारास डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांबरोबर दलितांनी बौद्ध धर्मात प्रवेश केला. कोकणातील दलितांमधल्या महार जातीनेही मोठ्या संख्येने धर्मांतर करून पूर्वीच्या सणवार आणि रूढिरिवाजांचा त्याग केला. बदलाचा हाच टप्पा मध्यवर्ती मानून याच टप्प्याच्या आधीचे सण, जन्मापासून मृत्यूपर्यंत करण्यात येणारे विधी, रितीरिवाज आणि त्याप्रसंगी म्हटली जाणारी गाणी, गीते संकलित करावी, त्याबाबतची अधिक माहिती

मिळवावी, जमेल तिथे निरीक्षण नोंदवावे, काही भाष्य करावे असा माझा हेतू आहे.

भाषिक व्यवहाराबाबत बोलायचे तर दर दहा-बारा कोसांवर भाषा बदलते म्हणतात. तशा कोकणातील जाती-पोटजातींच्याही वेगवेगळ्या अनेक भाषा आहेत. तो एक अत्यंत व्यापक असा स्वतंत्र अभ्यासाचा असाधारण विषय आहे. मी इथे कोकणातल्या दलितांची त्या त्या जिल्ह्यातली जी सर्वसाधारण बोलीभाषा होती, तिचाच विचार केला आहे.

ज्यांचा जन्म धर्मांतराच्या आधीच्या काळातला आहे, ज्यांची भाषा ही फारशी बदललेली नाही आणि ज्यांची स्मरणशक्ती चांगली आहे अशा व्यक्तींकडून त्यांच्याच बोलीभाषेतली माहिती मी ग्रथित केली आहे. लोकगीतांबरोबरच प्रत्येक जिल्ह्यातील म्हणजे ठाण्यातील प्रामुख्याने झाडी बोली, गोष्टी, मांगेली तसेच रायगडातील बाणकोटी, रत्नागिरीतली संगमेश्वरी आणि सिंधुदुर्गातली लांब हेल काढून बोलली गेलेली मालवणी अशा बोलीभाषा आणि त्यांच्यामधला वेगळेपणाही समोर ठेवण्याचा प्रयत्न केला आहे.

सर्वांशी बोलताना काही म्हणी, वाक्प्रचारही हाती आले. त्यांत भर घालून शेवटी परिशिष्टामध्ये तेही अर्थासह जोडले आहेत. तसेच नवबौद्ध समाजातील मृत्यूपर्यंतचे रिवाजही नमूद केले आहेत.

खरे तर कोकणात आजूबाजूच्या प्रदेशातून येऊन अनेक धर्म, पंथ आणि जातिजमातींमधील लोक वेगवेगळ्या कारणांनी स्थलांतर करून राहिलेले आहेत. घराघरांतून याचे दाखले मिळतील. महारांच्या किंवा दलितांच्याच नव्हे तर इथल्या कुणाच्याही संस्कृतीची मुळे हजारो वर्षांचा इतिहास खणत शोधत जाणे सोपे नाही. हे जरी खरे असले तरी लोकसाहित्यातील काही गीते, कथा, कहाण्यांतून आपल्याला इतिहासातील काही घटनांचे संदर्भ सापडू शकतात. कोकणातील दलितांच्या रितीरिवाजांतून, लोकगीतांमधून अशा काही खुणा सापडल्या तर पाहाव्या हाही या संकलनामागचा माझा एक आंतरिक हेतू आहे. शिवाय काळाच्या या तुकड्यातील कोकणातील जनजीवन कसे होते रितीरिवाज काय होते त्या संदर्भातल्या त्यांच्या कलाविष्काराचे दर्शन व्हावे आणि या लोकगीतांची कुठेतरी नोंद व्हावी असेही वाटले.

उर्मिला पवार लिखित

कोकणातील दलितोंचे रीतिरिवाज आणि लोकगीते

पुस्तके खरेदीसाठी खाली दिलेला
QR Code स्कॅन करा.

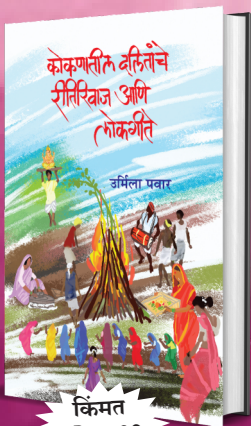
www.popularprakashan.com

<https://shorturl.at/0CiAk>

amazon.in

<https://shorturl.at/xde8q>

किंमत
₹300.00

सर्व विक्रेत्यांकडेही उपलब्ध !

नवोदित लेखक अमर गोरे यांच्या पारक या पहिल्याच कादंबरीला पदार्पणातच लोकमत साहित्य पुरस्कार २०२५ प्रदान झाला. पॉप्युलरतर्फे अमर यांचे हार्दिक अभिनंदन आणि त्यांच्या यापुढील लेखन-कारकिर्दीसाठी मनःपूर्वक शुभेच्छा!!!

अमर गोरे यांची पारक ही कादंबरी गावखेड्यात उनाड बागडणाऱ्या पौगंडावस्थेतल्या मुलाच्या भावविश्वाचे चित्रण करते. गावस्तरावरील वाडीतील बहुविध जगण्याचे अतिशय तरल आणि सेंद्रिय अनुभव देणारे हे लेखन आहे. कोवळ्या वयातील मुलाचे कुतूहल, निरागसपणा, अल्लडपणा आणि त्यातून तयार होणारे नायक आणि त्याच्या मित्रांचे फंटीमय जग या कादंबरीत रंगांच्या विविध छटांसारखे कागदावर सांडत जाते.

तर, वाडीतील जगण्यातले अंतर्गत मतभेद-विरोधाभास, त्यातून होणारा संघर्ष, निवेदकाची आई, मोठा भाऊ, बाप, बापाचे गावातले कारभारपण, त्यांच्या आपसांतल्या विवंचना अशा अनेक घटनांचे चिरकालीन पडसादही कादंबरीभर उमटत राहतात. आपल्या अनुभवाला, आपल्या भवतालाला कोणतेही अस्तर न लावता केलेल्या या लेखनात नैसर्गिकपणाच्या अनेक खुणा पानोपानी जाणवतात. हे पारक या कादंबरीचे वेगळेपण आहे. कादंबरीच्या केंद्रस्थानी असलेल्या नायकाच्या बालमनाची नाडी सतत थडथडत ठेवणारी आणि विस्मरणात निघालेल्या खेड्यातल्या उघड्या जगाचे अनोखे दर्शन घडवणारी ही महत्त्वाची कादंबरी आहे.

बालमनाची नाडी सतत थडथडत ठेवणारी आणि विस्मरणात निघालेल्या खेड्यातल्या उघड्या जगाचे अनोखे दर्शन घडवणारी कादंबरी

पारक
अमर गुरे

किंमत
२,५००.००

सर्वत्र उपलब्ध !

वाडीवासल

कालातीत चित्रमय कादंबरी

सी. एस. चेल्लप्पा

अनुवाद : सविता दामले

वाडीवासल ही लघुकादंबरी लिहिणारे सी. एस. चेल्लप्पा (चिन्नामनुर सुब्रमण्यम चेल्लप्पा) हे तमिळ लेखक, पत्रकार आणि भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीतील कार्यकर्ते होते. त्यांचा जन्म २९ सप्टेंबर १९१२ रोजी तमिळनाडूतील बटलागुंडू येथे झाला आणि निधन १८ डिसेंबर १९९८ रोजी झालं. त्यांचे वडील सुब्रमण्यम हे सरकारी कर्मचारी असूनही स्वातंत्र्यप्रेमी विचारांचे होते. चेल्लप्पांचं शालेय शिक्षण तुतीकोरिन येथे झालं. त्यांची पदवी अर्थशास्त्रातली असली तरी तमिळमध्ये अतिशय प्रभावी साहित्य निर्माण करण्यात त्यांनी मोठंच यश मिळवलं असं म्हणावं लागेल.

आयुष्याच्या सुरुवातीच्या काळात, त्यांच्यावर भगतसिंगांच्या विचारांचा प्रभाव पडला होता. परंतु पुढील काळात त्यांनी महात्मा गांधींच्या अहिंसेच्या तत्त्वाचा स्वीकार केला आणि बटलागुंडू सत्याग्रहात भाग घेतला.

१० जानेवारी १९४१ रोजी त्यांना अटक करण्यात आली. तेव्हा सहा महिने तुरुंगवास भोगावा लागला. तुरुंगातून बाहेर आल्यावर त्यांनी कागद-निर्मिती उद्योग सुरू केला.

त्यांची पहिली कथा 'मार्गाङ्गी मलर' ही १९३४ साली प्रकाशित झाली. त्यानंतर त्यांनी मागे वळून पाहिलंच नाही. आपल्या संबंध लेखन कारकिर्दीत चेल्लप्पांनी तीन कादंबऱ्या, एकशेनऊपेक्षा अधिक लघुकथा आणि पन्नास लेख लिहिले होते.

ही पार्श्वभूमी पाहिल्यावर चेल्लप्पा यांचं लेखन मानवतावादी असणार याचा अंदाज आपण बांधू शकतो आणि १९४९ साली त्यांनी लिहिलेली **वाडीवासल** ही कादंबरी ती अपेक्षा नक्कीच सार्थ करते. बैलाला नमवण्याचा 'जल्लिकट्टू' हा पारंपरिक खेळ तमिळनाडूत बऱ्याच शतकांपासून खेळला जातो हे आपल्याला माहित आहेच.

या पारंपरिक खेळाशी संबंधित अशी सूड आणि परंपरा यांचं तणावपूर्ण चित्रण

करणारी **वाडीवासल** ही अतिशय प्रभावी लघुकादंबरी आहे.

पिक्की नामक एका तरुणाभोवती ही कादंबरी गुंफली गेली असून जमीनदाराच्या मालकीच्या 'कारी' नामक राक्षसी ताकदीच्या बैलाला नमवण्यासाठी तो रिंगणामध्ये उतरतो. या राक्षसी बैलाला नमवण्याच्या इच्छेमागे एक वैयक्तिक कारण असतं. ते म्हणजे याच बैलाने याच स्पर्धेमध्ये काही वर्षांपूर्वी त्याच्या वडिलांना पोटात शिंगं खुपसून ठार मारलेलं असतं. त्याचा बदला घेण्यासाठी म्हणून पिक्की स्पर्धेत उतरलेला असतो. १९५० च्या दशकाच्या पार्श्वभूमीवर रचलेली ही कथा अभिमान, प्रतिष्ठा तसंच माणूस व पशू यांच्यातील तीव्र संघर्ष या विषयांचा सखोल मागोवा घेते.

या कादंबरीत तमिळनाडूच्या ग्रामीण भागाचं उत्कृष्ट चित्रण केलेलं असून ज्या गावात ही स्पर्धा होते त्या गावचं, तिथल्या जमीनदाराचं आणि त्याच्या ताठ्याचं त्यात वर्णन आहे. तिथे जमलेली गर्दी, सणासुदीच्या उत्साहाचं वातावरण आणि वाडीवासल (रिंगणाचे प्रवेशद्वार) येथील अत्यंत तणावाचं आणि स्पर्धेचं वातावरण यांचं चेल्लप्पांनी अतिशय

बारकाईने आणि चित्रमय वर्णन केलं आहे. त्यामुळे वाचताना वाटतं की आपण प्रत्यक्ष त्या ठिकाणी हजर आहोत आणि मग वाचकही उत्कंठेने कारी बैल आणि पिकची यांच्यातील लढा पाहू लागतो. हा जिंकतो? का तो जिंकतो? अशी तुल्यबळ लढाई असल्यामुळे पिकचीसोबत वाचक या नात्याने आपलेही प्राण कंठाशी येतात.

वर्गभेद, शोषण आणि उपयोग संपल्यावर फेकून द्यायचं ही प्रवृत्ती - अशा बऱ्याच गोष्टी आपल्याला या छोट्याशा कादंबरीत प्रतिकात्मकरीत्या दिसून येतात. यातच या कादंबरीचं अभिजातपण आहे. १९४९ साली लिहिलेल्या या कादंबरीचा विषय कधीच कालबाह्य होऊ शकणार नाही. या कादंबरीच्या लेखनातील चित्रमय शैलीमुळेच २०२५ साली तिला 'चित्रमय कादंबरी' (ग्राफिक नोव्हेल) या रूपात सादर करण्यात आलं होतं. हल्लीच म्हणजे याच वर्षी (२०२६ मध्ये) या कादंबरीवरील चित्रपटही चित्रपटगृहात आला आहे.

पॉप्युलर प्रकाशनच्या अस्मिता मोहिते यांनी या अभिजात कादंबरीचा मराठीत अनुवाद मला करायला दिला तेव्हा चेल्लप्पा यांनी प्रत्यक्ष शब्दांत लिहिलेलं आणि

त्या शब्दांच्याही पलीकडचं असं काहीतरी जाणवणारं असं मला सतत डोळ्यांपुढे दिसत होतं. त्यामुळे हा अनुवाद मराठीत आणताना मी त्यात अगदी रंगून गेले. वाचकांनाही तोच अनुभव मिळेल अशी आशा व्यक्त करते.

— सविता दामले

Email id : savitadamle@rediffmail.com

सविता दामले या सुप्रसिद्ध मराठी अनुवादिका आहेत. त्यांनी मराठीतील अनेक मोठ्या अशा प्रकाशन संस्थांसाठी आत्तापर्यंत एकूण ५५ इंग्रजी पुस्तके मराठीत अनुवादित केली आहेत. त्यांना अनुवादासाठी बरेच राज्यस्तरीय पुरस्कार मिळाले आहेत. तसेच यशवंतराव चव्हाण प्रतिष्ठान (महिला व्यासपीठ) मुंबई, यांच्याकडून मराठी अनुवाद क्षेत्रात उल्लेखनीय कार्य केल्याबद्दल २०२० सालचा पुरस्कार त्यांना मिळाला आहे. त्यांच्या अनुवादित लेखांचा समावेश महाराष्ट्र आणि कर्नाटक बोर्डच्या इयत्ता दहावीच्या मराठी विषयाच्या आणि मुंबई विद्यापीठाच्या एफ.वाय. बी.ए. मराठीच्या अभ्यासक्रमात करण्यात आला आहे.

वाडीवासल

सी. एस. चेल्लप्पा

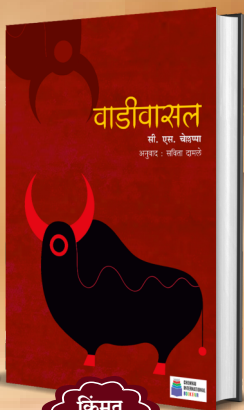
अनुवाद : सविता दामले

पुस्तके खरेदीसाठी खाली दिलेला
QR Code स्कॅन करा.

www.popularprakashan.com

<https://shorturl.at/rqimc>

किंमत

₹. १५०/-

Follow us on: @popularprakashan

सर्व विक्रेत्यांकडेही उपलब्ध !

गोष्ट एका

सामी

ची

पेरुमल मुरुगन

अनुवाद

श्वेता प्रधान

मानवी नातेसंबंध कच्च्या धाग्यात बांधलेले असतात हे आपण ऐकलं आणि अनुभवलंसुद्धा आहे. पण एखाद्याच्या पायाखालची जमीन सरकण्याइतकी रक्ताची नाती, पोटच्या पोरांशी जोडलेली नाळ कमकुवत असावी? प्रस्थापित समाजव्यवस्था आणि एकत्र कुटुंबसंस्थेला पेरुमल मुरुगन यांच्या सामी कादंबरीने हेच प्रश्न विचारले आहेत. प्रश्न भेदक असले तरी लोकरीची गुंडाळी सोडवावी तशी मुरुगन यांच्या लेखणीतून कथा हळुवार उलगडत जाते.

पेरुमल मुरुगन यांची सामी ही अनुवादित कादंबरी पॉप्युलर प्रकाशनतर्फे प्रकाशित होत आहे. मूळ तमिळ भाषेत असलेल्या कादंबरीचा मराठी अनुवाद श्वेता प्रधान यांनी केला आहे.

लहानपणी ऐकलेली 'आजीची गोष्ट' आठवते? व्यक्तिरेखांसह तो काळ, स्वभाव, सवयी, जीवनपद्धती, आचरण, शिकवण यांचे कळत-नकळत संस्कार करण्याची क्षमता त्या गोष्टींमध्ये होती. मुरुगन यांनी सांगितलेल्या एका शेतकऱ्याच्या गोष्टीत अशीच क्षमता आहे.

ही गोष्ट आपल्याला साधारण स्वातंत्र्यपूर्व काळात घेऊन जाते. यात नायक आहे, नायिका आहे, खलनायक आणि बऱ्याच साहाय्यक व्यक्तिरेखा आहेत; पण भाव खाऊन जाते ती शैली. कथेमध्ये गोष्टीच गोष्टी. गोष्टींच्या धाग्यांत गुंफलेली वर्णनं, घटना, व्यक्तिरेखा, संदर्भ. पुन्हा प्रत्येक धागा सोडवायला गेलं तर निरनिराळी कथा तयार होईल आणि सगळे धागे एकत्र बांधले तर मुथू आणि त्याच्या कुटुंबाचा संघर्ष उभा राहील.

कथेत मुखदुर्बळ मुथू आणि फटकळ पेरूमा यांच्या संसारात तशी बोट ठेवायला जागा नाही. पण गावातल्या जुन्या प्रथेप्रमाणे कुटुंबातला सर्वात धाकटा मुलगा म्हणून मुथूला टीचभर पडीक शेतजमीन

मिळते आणि त्यांच्या पायाखालची जमीन सरकते. त्यातच कुटुंबात नको ती घटना घडते आणि उरलंसुरलं घरपणही नष्ट होतं. मग तग धरून जिवंत राहण्यासाठी सुरू होतो एक प्रवास. स्थलांतराचा संघर्ष. स्थित्यंतर.

मदतनीस कुप्पनच्या साथीने नवी जमीन, नवा प्रदेश शोधायला बाहेर पडलेल्या मुथ्थूसोबत आपणही प्रवासाला निघतो. हा प्रवास म्हणजे मुथ्थूच्या शब्दांत सांगायचं, तर 'निष्काळजीपणे भिरकवलेल्या शेवंतीच्या हारासारखा भरकटलेला रस्ता'. मजल दरमजल करत आपण कधी त्याच्या बैलजोडीच्या भावनांशी एकरूप होतो, कधी पेरूमाच्या मानहानीने अस्वस्थ होतो तर कधी मुथ्थू आणि कुप्पनच्या बालपणात रमून जातो. व्यक्तिरेखांचे बारकावे, स्वभावाची सूक्ष्म निरीक्षणं आणि प्रसंगांची सांगड तर डोहासारखी खोल आहे.

डावी-उजवी बैलजोडी आणि मुथ्थू यांच्यातल्या दृढ नात्याचा विशेष उल्लेख करायला हवा. किंबहुना, कथेला वळण देण्यात बैलजोडीचा फार मोठा वाटा

आहे. जमिनीशी एकरूप झालेल्या मनुष्याच्या जीवनात कुत्रा, बैल ही फक्त जनावरं नसतात, याचा वारंवार प्रत्यंतर येतो. नायक मुथूच्या संघर्ष-प्रवासात मनाचा आवाज जितका महत्त्वाचा तितकाच बैलजोडीने दिलेला कौलही निर्णायक! कृत्रिम समाधानाच्या मागे धावणाऱ्या आजच्या आधुनिक युगाने असं आत्मिक समाधान केव्हाच हरवलं असल्याची जाणीव होते, तेव्हा वाचकाचं मन अस्वस्थ होतं.

कादंबरीच्या ओघात स्थानिक देवता करुणसामींच्या आशीर्वादाने वाटेत वाचकाला अंतर्मुख करणारे अनेक भलेवाईट अनुभव येतात. या प्रवासात सेतूर आणि कोरटूसारखी गावं ओलांडून पलीकडे जाताना नाचणीची शेतं, कडुलिंबाचे वृक्ष आणि चिंचेची झाडं दाट छाया धरतात. वेळ जाण्यासाठी पितळी सोम्बू, 'जय जवकमा!', साळीचा भात वगैरे कानगोष्टी पुष्कळ आहेत. पंगुणी महिन्यातली रिमझिम आणि सित्तिरईचा कडक उन्हाळा सोसत बाजरी नाहीतर नाचणीच्या कळीमध्ये

कुस्करलेल्या वालपापडीच्या बियांची झणझणीत चव चाखत हा प्रवास रंजक होतो. प्रत्येक पानावर तमिळ भाषेचा, संस्कृतीचा गोडवा आहे. दक्षिण भारतातील तत्कालीन रूढी, परंपरा, सामाजिक परिस्थिती, परस्पर नातेसंबंध खुबीने खुलत जातात.

अन्यायाची झळ सोसत नवं आयुष्य सुरू करण्याची जिद्द - मेकाररे - म्हणजे पश्चिमेचा हा शेतकरी मनापासून जोपासतो. पण सर्वसामान्यातून असामान्य 'सामी' म्हणजे श्रेष्ठ व्हायचं, तर स्वतःसह कुटुंबियांचंही आयुष्य पणाला लागणारच! लेखकाच्या शैलीतून साकार झालेले असे प्रसंग केवळ एक कथा न राहता वाचकांना अंतर्मुख करतात. लेखकाची शैली साधी, सोपी, सुटसुटीत आहे आणि म्हणूनच ती खोलवर परिणाम करते.

कादंबरीचा काळ जुना असला तरी मनुष्यस्वभाव आजही तसाच आहे, त्यामुळे संदर्भ कालबाह्य ठरत नाही. 'स्थैर्य' नावाची संकल्पना किती तकलादू आहे, या वास्तवाची जाणीवही होते. मुरुगन एक लेखक म्हणून कोणताही सल्ला देत नाहीत किंवा काय

चांगलं, काय वाईट याचा निर्णयही घेत नाहीत. ते काम वाचकांचं. पहिल्या पानावरचा वाचक शेवटचं पान पलटताना एक विद्यार्थी होऊन जीवनानुभवाचं गाठोडं सोबत घेऊन जातो.

लेखक पेरुमल मुरुगन हे प्रथितयश तमिळ साहित्यिक असून त्यांना अनेक साहित्य पुरस्कारांनी गौरवान्वित करण्यात आले आहे. आपल्या विपुल साहित्य निर्मितीसाठी त्यांना विद्वज्जनांकडून प्रशंसा व रसिकांकडून भरभरून दाद मिळाली आहे. त्यांच्या कादंबऱ्यांचे इंग्रजीत अनुवाद झाले असून, त्या अनुवादित कादंबऱ्यांनाही वाचकांचा उदंड प्रतिसाद लाभला आहे. त्यात 'करन्ट शो', 'वन पार्ट वुमन', 'सीझन्स ऑफ दि पाम' यांसारख्या कादंबऱ्यांचा समावेश आहे.

'वन पार्ट वुमन' ही त्यांची अत्यंत लोकप्रिय कादंबरी आहे. या कादंबरीचा समावेश क्रॉसवर्ड अवॉर्डसाठी विचाराधीन पुस्तकांच्या यादीत होता. याच कादंबरीला 'आयएलएफ समन्वय भाषा

सम्मान', या अत्यंत प्रतिष्ठित पुरस्काराने सन्मानीत करण्यात आले.

इंग्रजीमध्ये अनुवादित झालेल्या मुरुगन यांच्या कादंबऱ्यांपैकी 'फायर बर्ड' (Fire Bird) — अर्थातच मराठीतील सामी ही कादंबरी — या कादंबरीलाही काही तोड नाही. २०२३ सालच्या 'जेसीबी साहित्य पुरस्कारा'ची मानकरी ठरलेली ही कादंबरी वरकरणी पाहता एखाद्या साध्या गोष्टीसारखी भासते; मात्र तिच्या अंतर्गाभ्यात असे बरेच काही दडलेले आहे, ज्याचा उलगडा वाचकाला स्वतःच करावा लागतो.

श्वेता प्रधान यांनी पेरुमल मुरुगन यांच्या 'फायर बर्ड' या कादंबरीचा सामी हा मराठीत केलेला अनुवाद आता पॉप्युलर प्रकाशनाकडून प्रकाशित होत आहे. श्वेता प्रधान यांना पत्रकारितेचा बारा वर्षांचा अनुभव आहे. वयाच्या एकोणिसाव्या वर्षी 'मृगजळ' या कादंबरीपासून त्यांनी लेखनाची सुरुवात केली. कुसुमाग्रज प्रतिष्ठान, नाशिकतर्फे 'साहित्य भूषण' हे प्रमाणपत्र त्यांना प्रदान करण्यात आले.

पॉप्युलर प्रकाशनासाठी त्या नियमितपणे पुस्तकांचे मराठी अनुवाद करतात. पॉप्युलरतर्फे याअगोदर **मेस्नेवी**, **सत्तर तासांपूर्वी**, **बाबरोस्सा** या मूळ तुर्की कादंबऱ्यांचा त्यांनी केलेला मराठी अनुवाद प्रकाशित करण्यात आला आहे. विक्रम साठ्ये लिखित **How Sachin Destroyed My Life** या क्रिकेट जगताशी निगडित पुस्तकाचा मराठी अनुवाद श्वेता यांनी केला होता. 'आपका अभिजीत' हे पहिला 'इंडियन आयडॉल' अभिजीत सावंत याच्या लघुचरित्राचे लेखनही त्यांनी केले आहे. अनुवादित कादंबऱ्यांच्या कामासह त्या स्वतंत्र लेखनही करत आहेत.

किंमत
₹ ५१५/-

किंमत
₹ ६५०/-

किंमत
₹ ४५०/-

किंमत
₹ २५०/-

समिप

पेरुमल मुरुगन

अनुवाद : श्वेता प्रधान

पुस्तके खरेदीसाठी खाली दिलेला
QR Code स्कॅन करा.

www.popularprakashan.com
<https://shorturl.at/lh69p>

किंमत
₹. ३७५/-

Follow us on: @popularprakashan

सर्व विक्रेत्यांकडेही उपलब्ध !

दास्तान-ए-तुर्की

‘पॉप्युलर प्रकाशन’ हे मागील काही वर्षांपासून उत्तमोत्तम निवडक तुर्की साहित्याचा आणि त्यातही मुख्यत्वे तुर्की कादंबऱ्यांचा मराठी अनुवाद वाचकांकरिता घेऊन येत आहे. अशाच काही मराठी अनुवादित तुर्की कादंबऱ्यांच्या परिचयाची लेखमाला - ‘दास्तान-ए-तुर्की’ - आपण ‘प्रिय रसिक’मध्ये सुरू केलेली आहे. या सर्व कादंबऱ्या विविध बाजाच्या, विषयाच्या, शैलीच्या आणि मुख्य म्हणजे वाचकांना खिळवून ठेवून खऱ्या अर्थाने वाचनानंद देणाऱ्या आहेत. या मालेतील सर्व कादंबऱ्यांचा परिचय प्रवीण कलंत्री हे एक रसिक-वाचक करून देत आहेत.

अहमेत उमित इस्तंबूलची स्मृतिचिन्हे

अनुवाद
सविता दामले

अहमेत उमित हे आधुनिक तुर्की साहित्यातील एक अत्यंत लोकप्रिय लेखक आहेत. गुन्हेगारी कथा आणि ऐतिहासिक रहस्यमय कादंबऱ्यांसाठी ते जगभरात ओळखले जातात. त्यांची पुस्तके अनेक भाषांत भाषांतरीत झालेली आहेत.

त्यांच्या कादंबऱ्यांत ते तुर्कीचा इतिहास उदा. ऑट्टोमन साम्राज्य किंवा प्राचीन बायझँटियम अतिशय कौशल्याने गुंफतात. इतिहास आणि संस्कृतीचे ते बारीक वर्णन करतात.

‘इस्तंबूल हतीरसी’ ही मूळ तुर्की भाषेतील कादंबरी एक थरारक गुन्हेगारी रहस्यकथा आहे, जी इस्तंबूल शहराच्या इतिहासाशी गुंफलेली आहे. ही हत्याकांडाची तपासकथा आहे. या कथानकात इस्तंबूलच्या इतिहासातील सात महत्त्वाच्या कालखंडांत सात वेगवेगळ्या सत्ताधाऱ्यांनी उभारलेली सात स्मारके आणि त्या स्मारकांसमोर झालेल्या सात हत्या असं कथासूत्र आहे. या प्रत्येक प्रेताच्या हातात त्या-त्या ठरावीक कालखंडातील दुर्मिळ नाणे सापडते. हे हत्यासत्रही सात दिवसांचे. चीफ इन्स्पेक्टर नेवजात अकमन आणि त्यांचे तरुण सहकारी अली आणि झेनब हे या हत्याकांडाचा तपास करताना इस्तंबूलच्या इतिहासाच्या एक-एक कालखंडाची माहिती मिळत जाते.

पहिला खून एका उत्खनन-तज्ज्ञ इतिहासकाराचा होतो, दुसरा खून सरकारी शहररचनाकाराचा होतो; तर तिसरा पत्रकाराचा होतो आणि चौथा खून सरकारी वास्तुरचना अधिकाऱ्याचा होतो. ही सगळी

प्रेतं एका विवक्षित पद्धतीने सरायबुरू, हाया सोफिया, सुलेमानिया मशीद अशा ऐतिहासिक स्मारकांसमोर ठेवली जातात. इन्स्पेक्टर नेवजातला या सगळ्या प्रेतांचा भूतकाळ धुंडाळताना एक साम्य लक्षात येते, ते म्हणजे हे सगळे लोक भ्रष्टाचारी होते. आणि जे कोणी खुनी आहेत ते केवळ कोणाची तरी हत्या करत नसून, ते इस्तंबूलच्या इतिहासातील सात वेगवेगळ्या कालखंडांकडे जगाचे लक्ष वेधून घेण्याचा प्रयत्न करत आहेत. प्रत्येक खुनासोबत लेखक इस्तंबूलच्या इतिहासातील एक अध्याय सांगतो. शहराच्या स्थापनेपासून ते आधुनिक इस्तंबूलपर्यंतचा इतिहास या गुन्द्यांच्या तपासासोबत उलगडत जातो.

काही वर्षांपूर्वी एका पुरातन ऐतिहासिक वास्तूची कमकुवत झालेली भिंत पडून पाच लोकं चिरडून ठार झाले होते. आयडीएल म्हणजे इस्तंबूल डिफेन्स लिग या संस्थेला वाटते की अॅडम येझदान या मोठ्या बांधकाम व्यावसायिकाने ही भिंत जाणूनबुजून पाडली;

जेणेकरून तिथे नवं बांधकाम करताना आसपासची जागा हडपता येईल. म्हणून आयडीएलने येझदानवर खटला दाखल केलेला होता. ऐतिहासिक वास्तूबद्दल हे लोक फार सजग होते. यामुळे आयडीएलचा नेता नामिक कॅरामन आणि येझदान एकमेकांवर दोषारोप करतात. एकमेकांना खुनी ठरवतात.

पहिला बळी पडलेल्या उत्खनन-तज्ज्ञ इतिहासकार नेक्डेट डेनिझलची घटस्फोटीत पत्नी लैला बार्कीन इतिहास-तज्ज्ञसुद्धा आहे. तिचे नामिक कॅरामन आणि येझदान यांच्याशी असलेले संबंध, तिची पोलिसांना तपासात मदत होत असली तरीही इन्स्पेक्टर नेवजातच्या दृष्टीने तीसुद्धा संशयित आहे. शेवट मात्र मती गुंग करणारा, अनपेक्षित, धक्कादायक आहे.

कथानकाचा व्याप पसरलेला असूनही सव्वासातशे पानांच्या भल्यामोठ्या गुंतागुंतीच्या कथानकात कुठेही वाचकाचा गोंधळ उडत नाही.

ओघाओघात आलेला इतिहासही कंटाळवाणा होत नाही. किंवा कुठेही संथपणा येत नाही. वाचकाला गुंगवून ठेवण्यात लेखक कमालीचे यशस्वी झालेले आहेत. पुस्तकासाठी केलेला ऐतिहासिक अभ्यास थक्क करणारा आहे.

ही केवळ एक 'मर्डर मिस्ट्री' नाही, तर ती इस्तंबूल शहराच्या सांस्कृतिक वारशाबद्दल आणि शहराच्या आधुनिक विकासामुळे होत असलेल्या पुरातन ऐतिहासिक वास्तूंच्या नुकसानाकडे लक्ष वेधण्याचा प्रयत्न आहे. या कथानकात इस्तंबूल शहराकडे एक प्रतिकात्मक शहर म्हणून पाहिले, तर जगातील सर्वच ऐतिहासिक महत्त्व असलेल्या शहरांमध्ये अशीच परिस्थिती असल्याचे आढळेल.

मुख्य कथानकाच्या आजूबाजूला काही उपकथानके येतात. चीफ इन्स्पेक्टर नेवजातच्या बायको आणि मुलीचा एका स्फोटात झालेला मृत्यू. या दुःखातून त्याला बाहेर काढणारी त्याची प्रेयसी

इव्हगेनिया, त्याचे तरुण सहकारी अली आणि झेनब एकमेकांशी कचकचून भांडत असतानाही त्यांच्यात फुलणारं प्रेम, नेवजातच्या तारुण्याच्या सुरुवातीच्या काळात डेमीर, येक्ता आणि हँदन या मित्रांसोबतचा मजेदार कालखंड, त्यांची वैयक्तिक सुखदुःखे, नंतर येक्ताचं हँदनशी लग्न झाल्यावर डेमीरच्या एकतर्फी प्रेमाच्या दडपलेल्या भावना, आपली बायको हँदन आणि मुलाच्या अपघाती मृत्यूने सैरभैर झालेला येक्ता आणि आपल्या प्रेयसीच्या - हँदनच्या - मृत्यूने कष्टी झालेला डेमीर - ही उपकथानके कोणताही रसभंग न करता मुख्य कथानकात अगदी चपखल बसतात.

सव्वासातशे पानांच्या या थरारक रहस्यमय कादंबरीचा अनुवाद सविता दामले यांनी तितक्याच समर्थपणे केला आहे. याद्वारे बायझँटियम, ऑटोमन साम्राज्याची, आधुनिक तुर्कस्तानच्या इतिहासाची पुष्कळ सखोल ओळख होते.

अहमेत उमित इस्तंबूलची स्मृतिचिन्हे

अनुवाद
सविता दामले

पुस्तके खरेदीसाठी खाली दिलेला
QR Code स्कॅन करा.

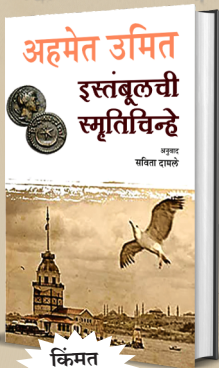
www.popularprakashan.com

<https://shorturl.at/cvZWv>

amazon.in

<https://shorturl.at/wGrTQ>

किंमत

₹.८५०.००

सर्व विक्रेत्यांकडेही उपलब्ध!

पॉप्युलर प्रकाशित नयीन पुस्तके

किंमत : ₹. ३००/-

किंमत : ₹. ५५०/-

किंमत : ₹. ९७५/-

किंमत : ₹. ७७५/-

किंमत : ₹. ३७५/-

किंमत : ₹. १५०/-

Follow us on:

@popularprakashan

Available at
amazon

हे मासिक संपादक, मुद्रक, प्रकाशक हर्ष भटकळ यांनी पॉप्युलर प्रकाशन प्रा. लि. यांचेकरिता

३०१, महालक्ष्मी चेंबर्स, २२, भुलाभाई देसाई रोड, मुंबई ४०० ०२६ येथे प्रसिद्ध केले. संपादक : अस्मिता मोहिते.